

نوسین لپښناو جیها نه گډور ک، کڅ تیت. ئیمان یاد وړ

مروځ کا تڼک (گډور) د بټ، کا تڼک گډیشت څه ناڅکه کڅ بی گرینگ نه بوو ئو وټر چیپ و ئو وټر لڅ کو پیا یی؟ ئوکا تڼ بڼ تڼها گډی څی و سږی څی د گرت و گډی جیاواز. و باکیشی نیی لڅ و گډی کڅ لڅ گډی تی هر بڼ تڼهاش د وټ، گډی ئو د بیاتیش هر و کوو گډی عیرفانیټ و هاید گډی کی کڄم گډی رانیی و و تاکگډی رای. ئو وانی ئستا بڼ ناوک و توون بڼ شکیان گډی څا و نی کتلبیش بن. بڼ شکیان ئو و عوگدیان وک گرید کی د روونی لڅ ناویاندا ماو بڼ ئو و بیس لم نن بوونیان هاید و شاعیرن د بټ لڅ و ټر باشر بن، یان لڅ شاعیری ناوچ کڅی څی باشر بټ.

بڼ ئو و بیس لم نن کڅ هشتا بڼ رد وام و هشتا د نووسټ هشتا باش ئو نووسټ. چونکڅ متمان و بڼ وای بڅی و نوسین کانی نیی بڼ رد وام ئو چټ و بڼ رد م ئم پش بڅی و لیژن و تاقیکردن و بڼ ره م کانی تا پی بی نن بڅی تڼ شاعیریت، ئم یش لڅ ئو عدی بچو وکی ئینسان و د ست پد کات، و بڼ داڅ و څیستیفا کانی بڼ شکی زیان سږیاری کڄم (سوود) و کوو ئو دڅ ئو د بی و ژینگڅ ئاشنای تیپ نوس ران و د رخستنی د نگی جیاواز نو و سږ تا بڼ ناساندنیان، زیان کی زړیشی گډیاندو کڅ کوشتنی د نگی جد دی کڅ د کرا گډ څیستیفا و څی ساتی ساخت و ملمان و گروپگډی رای نه بای ئینسان و نوسږی زړ جوانیان لڅ د رچووبای، ئو وانی شئ ئستا ه میڅ دوبر و دوبر بڼ شداری د کڅ و بڼ گومان لڅ ژر ناوی و همی کسای تی گډ وری څیان کڅ پیا نوای کسان ی گډ ورن، گډ تڼیا کڄم م کڅ څی سادی څو ننږ پڼ سندیان بټ، ئو گینا لڅ بڼ م ئنای کای څی څن یی و ئو د بی کڅ ئو س نن هر ناو کیشیان نیی و ئو کیشیان لڅ نادر تڼ و.

هر بڼ ه ست بڼ و ک می و نڅس د کڅن و هشتا پڼیان وای د بټ شتک بکڼ تا بن بڼ ناو.

بڼام لڅ استیا هر یی کتر ه بټ لڅ استیا ئم گډ د روست کڅ نیی.

هیوادارم ه موو ئو وانی څی څی است څین کڅی څیان بد زڼ و، چونکڅ لڅ استیا نووسین لڅ پښناو خودی څ تای، و لڅ پښناو ئو باو و ئو ئا سوود یی کڅ د روونی څت درووستی د کات، و لڅ پښناو ئو ملمان یی شدا ی کڅ تڼ پټ وای هچ شت کتر ی کلا یی

ناکات و، [نوسین] ن ب ت.

و دوا جاریش ه موو مر ف ک ل ن و ناخی خ یدا پ وستی ب ئ شق کی گ و ر ه ی ک ب ی بنوس ت، ک ئ م ئ شق ش دونیای د ر و و خ و ن د ن و ش دروستی ناکات ل استیا، ب ک و و پاک تی ک دروستی د کات ک م م ک موفر داتی پارچ بچوک بچوک دروستی د کات ک ل ک تایی ئ و مر ف گ و ی دروست د کات پ وستی ب فیستفا و تاقیکاری د ق کانی خی نی و ب ب د نگی س ر ق ای پ و ن و سین و خ و ن د ن و و داه نان و ب ش تایب ت کانی ژ یانی خی د ب ت.

نوسین ج ر ک ل زادی سروشت ت تدا ن بوو دنیا دروستی ناکات، ئ و ه موو ک ش گ و ر ی ب ر کی مر ف س ر د می گرتوو، ئ و و ن د گ و ر ن ک م ر ف ناپ ر ژ ت س ر گ ز گ رایش ئیستاتیکا ئسته ل نازار دای، ب ی ئاو دان و ل ک ی مر ف ای تی ئاگایی ت و شیریش د و م م ن د د کات.

ئ فسان ی ک ه ی د د ت: ی ک م ئ س ت ر ل ل واری ت قین و دابوو خ می د خوارد ک نام ن ت ب م دواتر ک ورد بوو، بوو ب ه زار ها ئ س ت ر، ئ م ب شیعرو نوسینیش ب و ش و ی ی ب ئ و ی گ و ر ییت ب ت ق ت و، ه زو پرسیارو زیندووی نوسین کانت ل جانتای ب د ن گیدا ب خ ی ب د ن گ ی ک د ب ت پ ب هاوارو قس کردن.

ئ و ه موو ستاری و پ ست و ف یس و و کچی ی بنووسان، د لال تن ب ازی ن بوون ب و شو ن ی ت یدان، ب ونبوونی است قین ی ج گ ک یان، گ م کردن ه میش ل س ر پ تی جو اودا، ق ر بوو کردن و ی ب ب ت ای و لاواری ب ره م و د ق کانیان. ت س یری ئ و ه موو واعیزو بانگ ش کار نابینیت؟ ه ر ی ک و ه م ک گ ی ک ش او ب م ن گ ک و د ی و ت س ر ت پای گ ک کانیت ر ب ت و س ر و ب ج ر ک هیچ م ن گ کیت ر ن بینیت، ن چ ی و س ر گ ی ک ک س ر داوی م گ ک ی خی نی... چ ند ناشرین م ر ف ل ب رزی ئیگ و نا ئاگاییدا خی ل ب ب ه موو ش ت ک ت نیا (خی ن ب ت).

شنبیری ب ز ر بوو، م ر ف نزم و ناشرین ئ کات. ئ ب ت خ ون ب ت پلان ب ت پ و ن ب ت، گ ر وان بوو د ب ت دایم ب دوا ی ئ وانیت ردا ش ق ق ی ک م ن ت و د س ت خ شیت ب ت، ه ر ش ت ک گ ک ی ل ناخی خ ت ن ب ت ل ناخی ئ ویت ردا ناتوان ت گ ش بکات (گو) ب با ئ شن ت و ب م م (خ راک) ه کاری گ ش ی ئ و گ ی ک ل خا کدای.

کات ب ت م ن ک نوسین و چ ند دیوان کی چاپکرا و و ه شتا ه پ ی ه موو پ ش ب ک ی ک د ک ی تا خ ب خ ی ت و ب ر چاوان، ب ئاشکرا ئ و ئی س پات د ک ی ک ه موو ئ و ی کردووت شیاوی بینین نی!

ه ن د ی س ا ی ک ل ج ی ب شا گ ش ک بوونی ب و ر گ ر ت ن ی خ ت، هیچ نی ل د ر خ ر ی ئ و استی ی ک ب شایید کی قوی ه س ت کردن ب ک می

هه‌یه و ده‌توو به ورد ده‌ستکه‌وت ئه‌م به‌شایه په بکه‌یتوو، به‌س خراپ ئه‌وو‌یه که ئه‌م ده‌خه‌تانه‌تاندنه، چون هه‌میشه ئه‌و به‌شایه به‌و هه‌په و هه‌یه‌جانه گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر ده‌به..

به‌به‌ز ئه‌حمده ده‌ردی ده‌حمه‌تی دیوانه‌کی که‌م و پوختی نزیک به ۳۰ شیعی هه‌بوو، به‌س چون به ده‌استی وشه و واژه‌ی هه‌به‌اج نه‌کردبوو، که‌س نییه که‌او‌ی به‌ز و شیعییه‌ت به دیوانه‌که‌ی ده‌ردی نه‌هه‌نه‌ته خواره‌وه، که‌چی ده‌که‌یه به‌نه‌ فده‌ردیه‌که دیوانی نویسووه و که‌چی به به‌شداری په‌شبه‌که‌کانی تازه شاعیران و بردنه‌وه‌ی ده‌ته‌تات ده‌یه‌وه که‌او‌مان به‌کاته سه‌ر که براوه‌ی شیعه!

ده‌استی به نه‌به‌ت منه‌وه هه‌موو ئه‌م ده‌خه به‌نی نا ئه‌منی تا‌که‌که‌سی له ده‌ت. وه‌که ئه‌وه وایه شاعیره‌که‌مان به‌به: “هه‌ی سه‌یرم به‌که‌نه، ئه‌وه بزانه که له به‌نه‌ته‌تدا من شته گه‌وره‌که‌ی داهاتووم، به‌به‌ام به جه‌ره‌که، هه‌شته‌خه‌م باش ده‌زانم شیاوی به‌زه‌یم!

ئه‌م نویسه‌ره گرگانه‌ چونکه هه‌میشه له ئه‌نجامی ئه‌و ئیگه‌یه به‌ره‌زه دروستکردنی ئه‌و وه‌همه گه‌وره‌بونه‌ی که‌سایه‌تیان کاریان کردوه، وه‌که مبه‌به گه‌ژه‌یه‌که هه‌ره سه‌ریان له‌نه‌وه بواره‌که‌یه‌ان ده‌یه‌ان چه‌قاندوه و چه‌قاندوه ناتوانن ته‌زه‌که سه‌ره‌به‌زه‌که‌نه‌وه مه‌عریفه‌ی گشته به‌ینه، یه‌که‌که له (وانه‌کانی فره‌ید به‌ زیان) له وه‌رگه‌به‌انی. وه‌لید عومه‌ره ئه‌وه‌یه (چه‌ن مرغه له‌په‌ناو گه‌یشه‌ن به سه‌لامه‌تی ده‌رونی به‌گومان ده‌به‌ت گه‌شه به‌تموچی ئه‌فراندنه‌کی زیاتر له‌خه‌یدا بداته. به‌به‌ام به‌هه‌مان شه‌وه ده‌به‌ت ئه‌و واقعیه‌ش قه‌بو‌به‌کاته که هه‌ره‌چه‌نده ته‌به‌که‌نی، شیعه‌که‌نی، ده‌ته‌ی موزیکه‌کانی، یان ته‌قیکردنه‌وه زانسته‌یه‌کانی، به‌او دره‌وشاوه‌به‌نه، هه‌ره‌چه‌نده ده‌موچاوی جوانبه‌ت و له مانگ به‌چه‌ته، هه‌ره‌چه‌نده جه‌دانه‌که‌ی په‌تر به‌ته ... ته‌ئه‌وا هه‌میشه که‌سه‌که هه‌یه و له ئه‌مه زیاتری هه‌یه. فره‌ید ته‌گه‌یشه‌ت که‌ته‌که مرغه به‌ره نویسه‌ره مه‌زه‌نه‌کانی وه‌که (وه‌ودیارده‌و) (کیپلینگ‌و) (مارتن توائنه‌و) (ئه‌مین زه‌لا) ... ده‌که‌وه‌ته به‌یه‌وه‌ته یان نا، له‌به‌رانه‌ره گه‌وره‌یه‌اندا هه‌سته به‌چه‌کی ده‌کاته. به‌ده‌ره له‌وه‌ش ده‌به‌ته ئه‌و هه‌قیقه‌ته په‌شته‌است به‌که‌ینه‌وه که ته‌نانه‌ته له ولیم شکسپیره‌ش به‌شته به‌نوو‌سینه، یان له ده‌افینه‌چی جوانتر وه‌نه‌ به‌که‌شین ... دیسان جگه له که‌مه‌که‌که بونه‌وه‌ری اگوز‌وه‌رو فانی، هه‌چیره‌ نه‌ینه، که‌مه‌که‌که گه‌ردوغوباره له پانه‌تایی که‌که‌شانه‌که‌دا که‌سات به‌سات ده‌که‌شه‌ته.

که‌په‌رنیکه‌سه و داروینه و به‌تایبه‌تیه‌ش فره‌ید، ده‌توانن یارمه‌تیمان به‌نه‌تا به‌سه‌ره غروری نا‌به‌جه و خه به‌(خوا) زانینه‌خه‌ماندا زه‌به‌نه. یارمه‌تیمانده‌نه به‌بایه‌خی و ناچه‌زه‌بونه‌ی ده‌مان به‌رامبه‌ره جیهان قه‌بووه به‌که‌ینه، به‌مه کاره‌ش ده‌ره‌فه‌تمان به‌ده‌لوته له زیاندا زیاتر چه‌ژه له خاکی بوونه‌وه‌به‌گرینه. به‌ره له به‌که‌مه‌گه‌یشه‌نی

واقيعا نٲ تر بڪٲيندو ۽ وڊ رهڻ ۽ ق بٲ ناڪا مٻوون ڪا ني خٲ مان توشي وٲ هم
و وٲنڊ ٺٲين.

ئيمان ياد وٲر